

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci stěžovatele: **O. P.**, zast. Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem v Plzni, Františkánská 7, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, č. j. 64 Az 43/2004 - 24, ze dne 20. 8. 2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou dne 5. 11. 2004, se stěžovatel domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 64 Az 43/2004 - 24, ze dne 20. 8. 2004, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-287/VL-07-12-2004, ze dne 3. 2. 2004.

Současně s námitkami, jež směřují proti výroku rozhodnutí soudu, stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že mu nebyl do dne jejího sepsání doručen napadený rozsudek krajského soudu. Stěžovatel namítá, že nedošlo k naplnění podmínek pro doručení napadeného rozsudku postupem dle § 46 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s., neboť bylo doručováno na adresu, na které se prokazatelně nezdržoval, a nemohly proto nastat účinky náhradního doručení.

Ze spisu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli zaslán na adresu: „u pana V. H., L. 239, V. H.“, kterou jako místo pobytu v řízení o žalobě uvedl soud stěžovatel a která vyplynula i z předloženého správního spisu a vyjádření žalovaného k podané žalobě. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastížen, byla tato zásilka dne 17. 9. 2004 uložena a k jejímu doručení stěžovateli došlo ve smyslu § 46 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s. v pondělí 27. 9. 2004.

Podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Argumentaci stěžovatele, který se domnívá, že účinky doručení rozsudku nemohly nastat, když se krajskému soudu nepodařilo mu tento rozsudek doručit proto, že se v místě

doručení nezdržoval, nelze v tomto případě přisvědčit. Jak vyplývá ze spisu, předloženého Nejvyššímu správnímu soudu, stěžovatel v průběhu řízení neoznámil ani soudu, ani žalovanému, že by se zdržoval na jiné adrese, než kterou dosud soudu uváděl, navíc z evidence pohybu stěžovatele, vedené žalovaným, jež je součástí spisu, vyplývá, že se stěžovatel v době, kdy mu bylo rozhodnutí soudu doručováno zdržoval na adrese L. 239, V. H. a teprve od 10. 11. 2004 je evidován jeho pobyt na adrese M. 25, P.

Nelze proto bez dalšího akceptovat námitku stěžovatele o nedoručení rozsudku krajského soudu, která se opírá toliko o pouhé jeho tvrzení, jež neodpovídá obsahu soudního a správního spisu, a které samo o sobě bez dalšího není způsobilé vyvrátit správnost závěru krajského soudu o tom, že předmětné správní rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno ve smyslu citovaného ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř. dne v pondělí 27. 9. 2004.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek; dle odst. 2 tohoto ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě pondělí 27. 9. 2004. Den následující po dni doručení je ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. pak považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 11. 10. 2004.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. bylo proto pondělí 11. 10. 2004 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost podaná dne 5. 11. 2004 byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. května 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu